

Præsident
Russell M. Nelson

Taknemmelig for forældre

Har I nogensinde måttet vente på, at noget godt skulle ske? Hvad kan hjælpe jer, mens I venter?

Alle mine otte oldeforældre sluttede sig til Kirken i Europa. De var meget trofaste i Kirken. Derefter var der nogle af mine forfædre, der ikke efterlevede evangeliet. Derfor kom mine forældre ikke meget i kirke, da jeg var barn.

Jeg elskede mine forældre. De lærte mig meget vigtige ting. Jeg kan ikke takke dem nok for vores glade hjem. Men selv som dreng vidste jeg, at der manglede noget, fordi min familie ikke kom så meget i kirke. En dag hoppede jeg på en sporvogn og tog til en boghandel for at finde en bog om Kirken. Jeg elskede at lære om evangeliet.

Da jeg lærte om visdomsordet, indså jeg, at mine forældre ikke efterlevede det rigtigt. Men jeg ville gerne have, at de gjorde! Så en dag slog jeg alle flaskerne med

alkohol i stykker mod cementgulvet. Jeg troede, at min far ville straffe mig, men han sagde aldrig noget om det.

Som jeg blev ældre, lærte jeg mere om evangeliet. Jeg begyndte at forstå vor himmelske Faders smukke plan. Jeg blev døbt, da jeg var 16 år gammel. Når det blev jul, sagde jeg ofte til mig selv: »Jeg ønsker mig ikke flere julegaver! Jeg ønsker kun at blive besejlet til mine forældre i templet.« Jeg ventede i mange år, før den drøm gik i opfyldelse. Da mine forældre var blevet mere end 80 år gamle, blev vi endelig besejlet som familie. Jeg var så glad den dag. Jeg glæder mig stadig hver dag over, at de blev besejlet til hinanden, og jeg blev besejlet til dem. ●

Tilpasset fra »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, aprilkonferencen 2018.